

אשכנז ארצות
לשלוטון זרים

הנפט מטביע את חותמו על כל שדות החיים במרחב. בגללו אין המעצמות הזרות יכולות לוותר על שלטונם הגלוי והעקיף בכל ארצותינו. סוכנים זרים מפקחים על כל תנועה, יוצרים יצירות והורסים מפעלים. צבאות המרחב כפופים לקצינים זרים, לתיכנון צבאי זה, כלגיון

אסיים משוור
ריאקציוני רסון

לשעבוד הישיר נוסף השעבוד החברתי. כדי לשמור על המצב הקיים, לדכא תנועות שחרור, שתאימנה על זכויות המעצמות, תומכות החברות הזרות במשטר הפיאודלי הרקוב, הנותן בידי שליטי מעטים, שאנס כפופים לדעת העמים, את הזכות לעשות ברכוש העמים,

אורזו מיתוח
חמשק האצור

מעט מן הזהב הזר זרם גם לאפיקים יצרניים: א' פה ואי שם הוקמו במרחב מפעלים חיוביים בעזרת התשלומים של החברות. אחדים מן המפעלים שמשו לצרכי החברות עצמן, כבתי הזיקוק בחיפה ובתי הזיקוק באבדאן, הגדולים בעולם (בתמונה). בערב הסעודית, אחת הארצות המפגרות ביותר בעולם, הסכימו האמריקאים להקים רשת שלמה של רכבות.

אגביר סכנת
כיבוש סובייטי

הקללה הגדולה ביותר הכרוכה בעושרו של הנפט היא חשיבותו החיונית גם לצד השני על ראש עמי המרחב מרחפת סכנת פיתוח הסכנה המתמדת, כי החיילים הרוסיים, העומדי על גבולות תורכיה ואיראן באפס מעשה, ינועו דרומה, לעבר שדות הנפט המגרים, המהווי קרוב ל-50% של רזרבות הנפט בעולם כולו, גם הדוב הרוסי צמא לנפט

בארחה

אולם אין הוא נמכר במחיר פחות ממחיר הנפט האמריקאי. אפילו הצי האמריקאי משלם עבור הנפט, שהוא מקבל בסעודיה, את אותו המחיר שהוא משלם עבור נפט, שהוא מקבל בארצות הברית.

כאשר פרצה, לפני כשלוש שנים, שעי רוחיה גדולה באמריקה, שבה נודע, כי חברות הנפט האמריקאיות בסעודיה מכרו לצי נפט במחיר דולר לחבית, בזמן שהנפט אינו עולה לחברות יותר משלושים סנט החבית, טענו החברות כי הריחח הנוסף מגיע להם בשל הסיכון, שלקחו על עצמן בהקמת מפעלים חלוציים אלה בארצות שוממות.

המלחמה העיקשת, שניהלו החברות בענין זה, הייתה על זכותן להרוויח סכומים, שאין להם קשר בחישוב ההוצאות, והנקי בעים לפי המחירים הגבוהים יותר שבארצות הברית. אפשר להבין את שיעור רווחים אלה, לפי חלוקת הרזרבה של הנפט בעולם. בארצות הברית יש 31.6% מכל הנפט הנמצא בעולם; באמריקה הדרומית, 15.9%; ברוסיה ומרכז אירופה, 7.5%; ואילו במרחב יש 42.3% * יתכן מאד כי אומדנה זו של ארצות המרחב תעלה בהרבה, מאחר שרק אזורים קטנים בלבד נבדקו.

גם הרוסים רוצים. ברוסיה מכביד המחסור החמור בנפט על פיתוח התעשייה שלה במידה מספקת, בהשוואה לשטחה ולאוכלוסייתה. לכן היא ניסתה ומנסה, להבטיח לעצמה מקורות חרשים.

בשנת 1946 חתמו הרוסים, שצבאם עדיין חנה באיראן, על חוזה עם גואם סולטנה (ראש הממשלה של אר), על הקמת חברת נפט משותפת רוסית-איראנית, אשר 51% ממניותיה יהיו בידי הרוסים במשך 25 השנה הראשונות. הסכם זה בוטל בידי המגליס כעבור שנה וחצי ברוב מכריע (102 קול נגד 2).

הרוסים שקיחו למצוא נפט בסביבת הים הכספי, בצפון מורח איראן *, נאלצו לחתר על תוכניתם זו והחלו בחיפושים נרחבים אחרי נפט בתוך גבולותיהם, והצליחו לגלות כמויות די גדולות בזמן האחרון. בכל זאת ממשיך הנפט של המרחב להיות מסרה שונה במלחמת עולם חדשה.

במקרה של מלחמה. האמריקאים מתכוונים, הם מקימים טבעת בסיסים אויריים גדולים מסביב לשדות הנפט. אם תהיה מלחמה באזור זה, הם אומרים, תהיה זאת רק מלחמת הרס. שום צד לא יצליח להשיג דבר, משני עברי מסך הברזל ימריאו אוירונים, שיחריבו את מפעלי הנפט של היריב. באקו — מרכז תעשיית הנפט הסובייטית — נמצאת במרחק 650 מיל מן המפרץ הפרסי — אם יפציצו הרוסים את שדות הנפט, הנמצאים בידי המערב, יחוררו המפעלים האמריקאים גמול. אם יתקדמו הרוסים, ויצליחו לתפוס את המפעלים במצב פעולה, יכחוו האמריקאים והאנגלים את פצצותיהם אל רכושם הם, לבל יפול לידי הרוסים.

דבר זה הפך אפשרות ממשית מאד, לאחר שהאנגלים שלחו למפרץ הפרסי שלוש אניות מלחמה, אשר שטים מהן עוגנות באבדאן, להגן על המפעלים הבריטיים שם.

כל זה אינו לפי טעמנו. הכריו לפני זמן קצר אחד מראשי תעשיית הנפט באמריקה. אנחנו אנשי שלום, כי רק בזמן שלום אפשר לעבוד ולהרוויח. תנו לנו רק חמש שנים, והנפט של המרחב התיכון יהיה שליט כליכול על שוקי העולם כולו — חוץ מאמריקה.

ועל הנפט, כמוכן, ישלטו החברות האמריקאיות.

* מתוך זה 42% שייכים לאמריקאים; 53% לאנגליה, צרפת והולנד; 5% לאיש פרסי, גולבנקיאן, אזרח בריטי.

* באזור זה נמצאת באקו, ברת אורביגיאן, שנמסרה ע"י פרס לרוסים בשנת 1913. מאז הפכה העיר והאזור שמסביבה, לאחד העשירים בשדות הנפט בעולם. המספק את רוב הנפט של ברית המועצות.

הנפט בארחה:
איה הוא נמצא?
פאילו דרכים הוא
זורם?

